

„Acești foarte neînsemnați frați ai Mei..”

Sabat după-amiază

Completați și memorați: „Drept răspuns, Împăratul le va zice: «Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.»” (Matei 25:40)

Văzând că, atunci când a fost pe pământ Isus a fost mereu preocupat de ceilalți, în special de cei în suferință și pierduți, ne așteptăm să aibă multe de spus despre grija față de semenii. Și chiar a spus.

Învățătura Sa este practică, îndreptată spre ce înseamnă să fii un urmaș al Său. El ne sfătuiește să facem fapte de dreptate, bunătate și milă, așa cum a făcut El însuși când a fost pe pământ. Dacă urmăm exemplul Său, le vom sluji semenilor, așa cum a făcut El.

Isus a mai vorbit și despre Împărăția cerurilor. În descrierea Sa, Împărăția cerurilor este o realitate de care putem avea parte chiar acum. Este un stil de viață care se bazează pe un set de priorități, valori și etici cu totul diferite de cele pe care le vedem în împărățiile lumii. Învățăturile lui Isus se concentrează pe cum să îi slujim lui Dumnezeu și, slujindu-l Lui, cum trebuie să ne raportăm la ceilalți. De asemenea, vom descoperi că slujirea semenilor – grija pentru nevoile lor și preocuparea de a-i ridica – este o modalitate de a-l sluji direct lui Dumnezeu.

Apoi a început să vorbească și să-i învețe astfel: „Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor! Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați! Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul! Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați! Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

Duminică, 18 august

Predica de pe Munte

Cea mai lungă predică, sau colecție de învățături, a lui Isus este Predica de pe Munte. Cele trei capitole care vorbesc despre viața în Împărăția lui Dumnezeu încep cu o declarație a valorilor cunoscute astăzi ca „Fericirile.”

1. Care sunt trăsăturile comune ale celor nouă valori din Predica de pe Munte sau ale oamenilor descriși de Isus ca fiind „ferice”

(binecuvântați)? Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu! Ferice de cei prigonii **Matei 5:2-16** din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe prorocii care au fost înainte de voi.

Împreună cu aplicația spirituală profundă a acestor cuvinte, nu trebuie să pierdem din vedere aspectul practic. Isus a vorbit despre recunoașterea sărăciei în noi înșine și în lume. El a vorbit și despre neprihănire (dreptate), blândețe, milă, pace și curăția inimii. Ar trebui să vedem ce schimbări vor aduce în mod practic aceste trăsături în viața noastră și în lume dacă sunt trăite în viața de zi cu zi. Această aplicație este scoasă în evidență de sfatul pe care îl dă Isus ucenicilor Săi, de a fi sarea pământului și lumina lumii (Matei 5:13-16).

Folosite corespunzător, sarea și lumina se vad și se simt acolo unde există. Sarea scoate în evidență gustul, dar și conservă hrana peste care este adăugată; ea simbolizează faptul că noi ar trebui să „dăm gust” acolo unde ne aflăm. Tot așa, lumina alungă întunericul, descoperind piedicile și pericolele; dacă este luminată, cetatea sau casa sunt mai sigure și oferă un punct spre care să te îndrepti, chiar și când te afli la depărtare. La fel ca lumina în întunericul nopții, „tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri”, spunea Isus.

Ambele simboluri, sarea și lumina, ne îndreaptă atenția spre responsabilitatea ucenicilor de a influența și a îmbunătăți viețile celor Voi sunteți sarea pământului. Dar, dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic, decât să fie lepădată afară și

110 călcată în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.” Matei 5:2-16

STUDIUL 8

din jur. Noi suntem sare și lumină când ducem o viață de smerenie, avem inima curată, dăm dovadă de blândețe, arătăm milă, facem pace și îndurăm asuprirea. Astfel, Isus începe această predică cu apelul de a prelua aceste valori subestimate uneori ale Împărăției Sale.

În ce mod este biserica ta sare și lumină în societate? Este zona în care locuiești un loc mai bun deoarece biserica ta este la lucru acolo? Pe de altă parte, dacă ați dispărea, s-ar vedea vreo deosebire?

Luni, 19 august

„Biruieste răul prin bine”

Când ne gândim la învățătura lui Isus, ar trebui să ținem cont de oamenii cărora li Se adresa și de situația în care trăiau ei. Isus începuse să atragă mari mulțimi de oameni din regiunile în care lucra El (Matei 4:25; 5:1). Majoritatea erau oameni de rând, care trăiau sub stăpânirea Imperiului Roman, dar unii erau conducători iudei și lideri religioși. Traiu oamenii de rând era greu. Aveau puține opțiuni pentru viața lor, erau împovărați de multe taxe și apăsați de tradiția religioasă.

Învățându-i pe acești oameni, Isus a fost în mod evident preocupat să le ofere un trai mai bun, să-i ajute să trăiască cu demnitate și curaj în orice situație s-ar fi aflat. Un exemplu foarte bun îl găsim în Matei 5:38-48. Aceste învățături – „întoarce și celălalt obraz”, „dă-i și cămașa” și „să mergi cu el două mile, nu una” – au ajuns foarte cunoscute. Dar faptul că sunt atât de cunoscute scoate și mai mult în evidență acțiunile și atitudinile radicale pe care le prezintă Isus aici.

Situațiile descrise de Isus erau experiențe obișnuite pentru mulți dintre ascultătorii Săi. Adesea ei erau agresati violent de către „superiorii” sau stăpânii lor. Din cauza datoriilor, deseori proprietățile lor treceau în mâinile celor bogați și ale cămătarilor de la care se împrumutaseră. Soldații romani îi obligau adesea să muncească.

Ați auzit că s-a zis: 'Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.' Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Oricui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două.

Isus i-a învățat pe oameni să răspundă cu integritate, să îi trateze pe asupritorii lor mai bine decât meritau și, făcând astfel, să se opună pierderii simțământului de omenie. Când acești asupritori încercau să își exercite puterea, oamenii întotdeauna aveau libertatea de a alege cum să răspundă și, opunându-se fără violență și răspunzând cu generozitate, ei demascau răutatea asupririi și a nedreptății care li se făcea. Celui ce-ți cere, dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine. Ați auzit că s-a zis: 'Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.' Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă

2. Cum ar trebui să aplicăm următoarele principii în viața noastră?

blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă **Matei 5:38-48** prigonesc, ca să fiți fiii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel? Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit." Matei 5:38-48

Romani 12:20,21 "Dimpotrivă, „dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci, dacă vei face astfel, vei grămădi cărbuni aprinși pe capul lui." Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine." Romani 12:20-21

Isus rezumă „Legea și Profetii” – scrierile sacre pe care le numim Vechiul Testament – la un principiu simplu care este cunoscut astăzi ca „regula de aur” (Matei 7:12). În prezent, cum ai putea să faci ce ne-a poruncit El aici, indiferent de cost?

Martți, 20 august

Samariteanul milos

3. Cum a rezumat învățătorul Legii poruncile Vechiului Testament pentru o viață după voia lui Dumnezeu? Care este legătura dintre cele două?

"Un învățător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus și l-a zis: „Învățătorule, ce să fac **Luca 10:25-27** ca să moștenesc viața veșnică?” Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?” El a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Luca 10:25-27

Adesea, când era întrebare ceva, Isus își încheia răspunsul cu altceva decât ce căuta persoana care întreba. Ca răspuns la porunca din Leviticul 19:18: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”,

se pare că mulți oameni religioși din vremea Lui au folosit mult timp și energie dezbătând sfera și limitele expresiei „aproapele”.

Isus încercase deja să lărgească înțelegerea urmașilor Săi, spunând că nu ar trebui să își iubească doar aproapele, ci ar trebui să le facă bine tuturor: „Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fiii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepecți și peste cei nedrepecți” (Matei 5:44,45).

Vrând să Îl pună la încercare pe Isus, un expert în Lege a ajuns la aceeași întrebare mult dezbătută: „Si cine este aproapele meu?” (Luca 10:29). Ca răspuns, Isus i-a spus pilda samariteanului milos, dar scopul final al răspunsului dat învățătorului Legii nu era să definească termenul „aproapele”. Isus i-a spus: „Du-te și fii tu aproape pentru toți cei care au nevoie de ajutorul tău” (vers. 36,37).

4. Care este semnificația contrastului pe care îl face Isus între cele trei personaje care îl văd pe omul care avea nevoie de ajutorul lor?

„Isus a luat din nou cuvântul și a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut Luca 10:30-37 între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat și l-au lăsat aproape mort. Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot și, când a văzut pe omul acesta, a trecut înainte pe alături. Un levit trecea și el prin locul acela și, când l-a văzut, a trecut înainte pe alături. Dar un samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el și, când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de i-a legat rănilor și a turnat peste ele untdelemn și vin,

„În parabola despre samariteanul milos, Hristos ilustrează natura adevăratei religii. El arată că ea nu constă din sisteme, crezuri sau ritualuri, ci din îndeplinirea faptelor de iubire, din a face cât mai mult bine altora, dintr-o bunătate adevărată.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 497

În învățătura Sa, Isus îndreaptă atenția spre un străin, considerat necredincios, pentru a arăta ce așteaptă Dumnezeu de la toți cei care pretind a fi urmașii Lui. Când venim la Isus să Îl întrebăm ce trebuie să facem pentru a moșteni viața veșnică, El ne învață, la fel ca pe ascultătorii Lui de atunci, să mergem la cei în nevoie și să le fim aproape. apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han și a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiuului și i-a zis: ‘Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere.’ Care dintre aceștia trei ți se pare că a dat „Acești foarte neînsemnați frați ai Mei...” 113

dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?” „Cel ce și-a făcut milă cu el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus.” Luca 10:30-37

În pilda cu bogatul nemilostiv și săracul Lazăr (Luca 16:19-31), Isus compară viețile a doi oameni – unul bogat, altul foarte sărac. În lipsa ajutoarelor sociale, a spitalelor de stat și a cantinelor pentru săraci, era obișnuit ca nevoiașii, cei infirmi sau dezavantajați să cerșească în fața caselor bogaților. Era de așteptat ca bogații să fie generoși și să dea puțin din averea lor pentru a-i alina pe cei suferinzi. Dar, în această pildă, bogatul era „în mod egoist indiferent față de nevoile fratelui său în suferință.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 261. În viață, situația lor a rămas neschimbată, dar, după moarte, judecați de Dumnezeu, pozițiile lor s-au inversat.

5. Compară următoarele pilde. Care sunt asemănările și diferențele și ce ne învață ambele?

„Unul din mulțime a zis lui Isus: „Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea noastră.” „Omule ”, i-a răspuns Luca 16:19-31 Isus, „cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?” Apoi le-a zis: „Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani, căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.” Și le-a spus pilda aceasta: „Țarina unui om bogat rodise mult. Și el se gândea în sine și zicea: ‘Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strâng Luca 12:13-21 roadele. Iată, a zis el, ce voi face: îmi voi strica grânarele și voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate roadele și toate bunătățile mele și voi zice sufletului meu: «Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!»” Dar Dumnezeu l-a zis: “Nebunule! Chiar în noaptea aceasta îți se va cere înapoi sufletul, și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi? Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.” Luca 12:13-21

Nu există nicio dovadă, în niciuna dintre relatări, că bogatul s-ar fi îmbogățit prin fapte nedrepte. Probabil că amândoi au făcut eforturi, și-au administrat bunurile cu chibzuință și au fost binecuvântați de Dumnezeu. Dar pare că ceva era greșit în atitudinea lor față de viață, Dumnezeu, bani și semeni, iar acest lucru a avut un cost veșnic semnificativ.

Folosindu-se de ilustrațiile despre viața de apoi, obișnuite în zilele lui Isus, pilda cu bogatul nemilostiv și Lazăr ne învață că alegerile pe care le facem în această viață contează și în viața de apoi. Modul în care le răspundem celor care caută ajutorul nostru și au nevoie de el arată care ne sunt alegerile și prioritățile. După cum „Avraam” i-a

vorbit bogatului aflat în chinuri, Biblia ne dă instrucțiuni foarte clare pentru a alege ce este cel mai bine: „Au pe Moise și pe proroci; să asculte de ei” (Luca 16:29).

Isus ne-a învățat că ispitele bogăției – fie că o avem, o păstrăm sau o căutăm – ne pot îndepărta de Împărăția Sa, de ceilalți și ne pot îndrepta spre egoism și încredere în noi înșine. Isus ne spune să căutăm mai întâi Împărăția Sa și să împărtășim binecuvântările primite cu cei din jur, în special cu cei în nevoie.

Oricare ar fi situația ta financiară, cum poți fi atent să nu lași ca banii sau dragostea de bani să îți denatureze perspectiva asupra lucrurilor la care ar trebui să fie atenți creștinii?

Joi, 22 august

„Acești foarte neînsemnați...”

O altă ocazie în care lui Isus I s-a pus o întrebare și El a dat un răspuns cu totul diferit de cel anticipat este redată în Matei 24 și 25. Ucenicii au venit la Isus și L-au întrebat despre distrugerea Templului din Ierusalim și despre vremea revenirii Sale (Matei 24:1-3). Concluzia răspunsului cuprinzător al lui Isus la această întrebare făcea referire la a-i hrăni pe cei flămânzi, a-i sătura pe cei însetați, a-i primi pe străini, a-i îmbrăca pe cei goi, a le purta de grijă celor bolnavi și a-i vizita pe cei închiși. El i-a asigurat: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri – sau ați refuzat – unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut” (Matei 25:40,45).

Acest lucru este în legătură cu întrebările de la începutul acestei învățături ca o reprezentare a judecății finale. În tot capitolul 24 din Matei, Isus a prezentat răspunsuri mai directe la întrebările ucenicilor, oferindu-le semne și avertizări cu privire la distrugerea Ierusalimului și la sfârșitul veacului, dar El a pus accent pe nevoia de a „veghea” și a trăi așa cum trebuie în lumina făgăduinței revenirii Sale. În Matei 25, pilda celor zece fecioare evidențiază nevo-

„Acești foarte neînsemnați frați ai Mei...”

115

ia de pregătire pentru o revenire neașteptată sau întârziată, pilda talanților ne prezintă nevoia de a trăi așa cum trebuie și a fi producțivi în această așteptare, iar pilda cu oile și caprele arată mai clar lucrarea pe care ar trebui să o facă poporul lui Dumnezeu.

6. Ce ne spune Isus în următorul pasaj? Putem spune că aceasta este mântuire prin fapte? Ce înseamnă cu adevărat a avea o credință mântuitoare?

Matei 25:31-46 Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui.

Afirmația lui Isus, că atunci când le slujim semenilor, de fapt Îi slujim Lui, ar trebui să transforme toate relațiile și atitudinile noastre. Imaginează-ți că Îl poți invita pe Isus la masă sau Îl poți vizita în spital sau la închisoare. Isus a spus că facem acest lucru atunci când le slujim celor de lângă noi. Ce ocazie incredibilă!

Citește cu rugăciune ce a spus Isus în aceste versete. Cum înțelegem că El a devenit una cu cel flămând, cel gol și cel întemnițat? Ce obligație aduce acest lucru asupra modului în care trăim?

Vineri, 23 august

Un gând de încheiere

„Măsura regulii de aur este adevărata măsură a creștinismului. Tot ce este mai puțin înseamnă amăgire. O religie care îi face pe oameni să pună un preț mai mic pe ființele omenești pe care Hristos le-a prețuit atât de mult, încât și-a dat viața pentru ele, o religie care ne face să fim nepăsători față de nevoile, suferințele sau drepturile omului este o religie greșită, falsă. Când disprețuim cerințele celui sărman, suferind și plin de păcate, Îl trădăm pe Hristos. Creștinismul are o putere atât de mică în lume, pentru că oamenii se fălesc cu Numele lui Hristos, dar, prin viața lor Îi tăgăduiesc caracterul.” – Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 136

Rezumat: Învățătura lui Isus stabilește un alt mod de a trăi pentru cei care sunt cetățeni și vestitori ai Împărăției lui Dumnezeu. Construind pe temelia Scripturii Vechiului Testament, El a repetat și a extins ideea de a ne îngriji de cei săraci și asupriți, evidențiind faptul că urmașii Săi vor da dovadă de milă și har în timp ce așteaptă revenirea Sa.

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, capitolele „Samariteanul milos” și „Acești foarte neînsemnați frați ai Mei”; *Parabolele Domnului Hristos*, capitolele „Omul bogat și săracul Lazăr” și „Cine este aproapele meu?”.

Biblia: 1 Regi 11–17

1. Cum se numea cetatea de unde provenea prorocul Ahia?

2. Cum putea cineva să ajungă preot al înălțimilor pe timpul lui Ieroboam?

3. De ce n-a mai lăsat-o Asa pe mama sa să fie regină (împărăteasă)?

4. Cum a interpretat văduva din Sarepta moartea fiului ei?

Evanghelizare, subcapitolul „La drumuri și la garduri”

5. Ce spune Ellen G. White că i s-a arătat cu privire la câștigarea interesului persoanelor dintr-o singură localitate?

PRIVIRE GENERALĂ

Când privim la lucrarea lui Isus de pe pământ rămânem uimiți de altruismul de care a dat dovadă lucrând cu oamenii în fiecare zi. El a încercat să aprofundeze relațiile cu semenii mai întâi evaluând și descoperind care le erau nevoile reale și apoi conducându-i să recunoască cea mai mare nevoie a lor. „Domnul nostru Isus Hristos a venit în această lume pentru a sluji neobosit trebuințelor omului... Era misiunea Sa aceea de a-i reface în mod complet pe oameni; El a venit pentru a le da sănătate, pace și desăvârșirea caracterului.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 17

Obiectivele instructorului:

- Analizează împreună cu grupa principiile și ideile de bază descoperite în Predica de pe Muntele Fericirilor (Matei 5–7), inclusiv binecuvântările și fericirile pe care Isus a încercat să le clarifice în mintea celor care îl urmau.
- Încurajează-i pe membrii grupei să găsească un răspuns la problema nedreptății.
- Propune-le să privească dintr-o perspectivă nouă nedreptățile făcute împotriva lor.
- Reamintește-le membrilor grupei că, atunci când se confruntă cu nevoia semenului lor, trebuie să se gândească mai mult la semenii și nu la ei.
- De asemenea, reamintește-le că, deși suntem salvați prin har, prin credința în Isus, noi vom fi judecați după modul în care credința noastră lucrează în slujba celor „mai neînsemnați dintre acești frați...”.
- Analizează împreună cu grupa modul în care învățăturile și lucrarea Domnului Isus de la prima Sa venire ne vor pregăti pe noi și bisericile noastre pentru a doua Sa venire.

COMENTARIU

Pasaj biblic. În Predica de pe Munte, Domnul Isus a prezentat valorile Împărăției cerului care vor fi prețuite și pe pământ de poporul Său. În rugăciunea Sa, Domnul a spus: „Vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ” (Matei 6:10). Aceste principii trebuie să se vadă în faptele noastre.

Este posibil ca Ferișirile să facă referire la dreptate. De exemplu, termenul grecesc pentru „neprihănire” în cunoscuta fericire din Matei 5:6 este tradus uneori prin „dreptate.”

De fapt, după cum am văzut deja, în traduceri, cuvintele *neprihănire* și *dreptate* sunt folosite uneori alternativ în Vechiul și în Noul Testament. În original este folosit un singur cuvânt (în ebraică, *tsedeq*, iar în greacă, *dikaosune*) pentru ambii termeni. New Living Translation (NLR) redă astfel Matei 5:6: „Dumnezeu binecuvăntează pe cei flămânzi și însetați după dreptate, căci ei vor fi săturați.”

În Matei 5:6 este prezentată o metaforă pentru integritatea morală. Ar putea fi o aluzie la Psalmii 37:12-17, unde se vorbește despre o vreme când puterea opresorilor „va fi zdrobită” (vers. 12). Citiți în grupă și discutați acest pasaj care exprimă dorința după neprihănire personală, dar și pentru o lume caracterizată de neprihănirea (sau dreptatea) lui Dumnezeu. Care dintre Ferișiri au legătură cu dreptatea și mila?

Imediat după Ferișiri, Isus stabilește clar identitatea creștinilor: „Voi sunteți sarea pământului” și „voi sunteți lumina lumii” (Matei 5:13,14). Cu adevărat suntem sare și lumină atunci când trăim principiile prezentate în Ferișiri. Cineva spunea odată că este mai greu să fii sare decât lumină. Discută în grupă această afirmație în contextul implicării și al relațiilor cu cei din jur. Ce rol au sarea și lumina în slujirea celorlalți? (În general, lumina strălucește de la distanță, face întunericul să dispară și ne ajută să găsim ce am pierdut. Pentru a fi „sare” este nevoie de ceva mai mult, deoarece sarea trebuie să se amestece cu alte ingrediente diferite pentru ca proprietățile sale vindecătoare să poată avea impact.)

Samaritean milos astăzi

În urmă cu mai mulți ani, un grup de psihologi au realizat un studiu pe baza pilei samariteanului milos. Ei s-au întâlnit cu un grup de studenți la Teologie și i-au cerut fiecăruia în parte să pregătească un discurs scurt pe tema samariteanului milos. Apoi, trebuiau să meargă pe o alee din apropierea clădirii în care urmau să își susțină prezentarea. În drum spre locul specificat, fiecare student a întâlnit un actor care juca rolul unui bărbat căzut pe jos, care gemea și tușea.

Puțini studenți s-au oprit să îl ajute pe sărmanul om și să îl întrebe dacă era bine. Unii chiar au călcat peste victimă ca să ajungă la progra-

marea pe care o aveau în clădirea alăturată. Psihologii au concluzionat că dragostea și compasiunea pentru omenire funcționează adesea doar în teorie, nu și în practică (Vezi Bryan Patterson, „Being a Good Samaritan is More Than Just Showing Compassion”, *Herald Sun*, 25 august 2012). Se spune că C.S. Lewis a făcut următoarea afirmație: „Este mai ușor să fii entuziast pentru Omenire, cu O mare, decât să îl iubești pe fiecare om în mod individual, mai ales dacă este neinteresant, exasperant, stricat sau neplăcut. A-i iubi pe toți la modul general poate fi o scuză pentru a nu iubi pe nimeni anume.”

Discută cu grupa care sunt implicațiile la nivel personal și ca biserică ale povestirii de mai sus și ale citatului lui C.S. Lewis. Notează idei specifice din partea grupei despre cum să trecem de la teorie la a le sluji în mod specific oamenilor și grupurilor din vecinătate.

Pasaj biblic. Citiți în grupă Luca 10:25-37. Apoi imnul „Nu mă trece cu vederea, o, Isus Hristos” (*Imnuri creștine*, nr. 183). Întreabă: Uneori cânt și mă rog: „Nu mă trece cu vederea”, dar oare eu trec pe lângă și privesc în altă parte când văd pe cineva în nevoie?

Împărtășește și discută următoarele:

1. Vorbiți despre un moment când cineva v-a ajutat.
2. Relatează o situație când ai descoperit pe cineva în nevoie și l-ai ajutat.
3. S-a întâmplat ca eu sau biserica să fi privit în altă parte când am văzut pe cineva în suferință sau în nevoie?
4. Ce se întâmplă cu noi, dar și cu ceilalți, când privim în altă parte?

Rezumă pilda samariteanului milos punând în contrast atitudinea principalelor personaje din pildă. Membrii grupei să răspundă la următoarele întrebări exemplificate prin diferitele tipare de gândire din pildă:

Ce se va întâmpla cu mine dacă mă opresc să îl ajut pe acest om? (tiparul de gândire al preotului și levitului)

Ce se va întâmpla cu mine dacă nu mă opresc să îl ajut pe acest bărbat? (tiparul de gândire al samariteanului milos).

Pasaj biblic. Citește Marcu 14:7. Unii oameni folosesc acest verset ca scuză pentru a ignora un tip de săraci „dintre cei mai neînsemnați.” Ei spun: „Deoarece săracii vor fi întotdeauna cu noi, problema nu va

dispărea. Oricum, chiar Isus a spus: *Căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi* (Marcu 14:7). Așa că de ce să încercăm să rezolvăm problema?”

Observați: în Marcu 14:7, Isus cita din Deuteronomul 15. Dacă ne uităm în Deuteronomul vom înțelege mai bine contextul afirmației Sale. Există două referințe importante în Deuteronomul 15 despre cei săraci. Versetul 11: „Totdeauna vor fi săraci în țară; de aceea îți dau porunca aceasta: «Să-ți deschizi mâna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta.»” Totuși, în versetul 4 (RSV), citim: „Totuși la tine să nu fie niciun sărac.” Cum împăcăm cele două afirmații?

Săracii vor continua să existe din cauza nedreptății altora. Dar voia lui Dumnezeu este să nu fie niciun sărac (Deuteronomul 15:4, RSV), deoarece Dumnezeu ne-a pus la dispoziție suficiente resurse pentru a ne îngriji de flămânzi și săraci. Din nefericire, nedreptatea ființelor omenești face ca întotdeauna să fie săraci (Deuteronomul 15:11). Totuși perpetuarea sărăciei în lume nu este o scuză pentru inactivitate, ci un mandat pentru generozitate.

Discutați citatul: „Hristos a spus că îi vom avea pe săraci întotdeauna cu noi și El își unește interesele cu cele ale poporului Său în suferință. Inima Răscumpărătorului nostru simte milă față de cei mai săraci și mai nenorociți dintre copiii Săi pământești. El i-a așezat printre noi pentru a trezi în inima noastră dragostea pe care o simte El față de cei suferinzi și oprimați.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 535

APLICAȚIA

Discutați următoarele în grupă: în timpul de așteptare a revenirii Domnului, evaluează-te pe tine și biserica ta cât de eficienți sunteți în a pune în practică învățăturile lui Hristos și metodele de slujire pe care le-a exemplificat la prima Sa venire. De exemplu:

1. Evaluează-te pe tine însuți în lumina fiecărei atitudini prezentate de Fericiți, cu o notă de la 1 la 4.
2. Citind Matei 5:14, lumina din viața ta personală și lumina din viața bisericii tale strălucește ca un bec de 500 w sau ca unul de 20? De ce?
3. Citește următorul pasaj despre pilda bogatului și a săracului Lazăr: „Omul bogat nu aparținea clasei reprezentate prin judecătorul nedrept, care și-a declarat în mod deschis disprețul față de Dumnezeu

și față de oameni. El pretindea că este un fiu a lui Avraam. El nu s-a purtat cu asprime față de cerșetor și nici nu l-a alungat pentru că înfățișarea lui era neplăcută. Dacă acest specimen sărac și dezgustător al neamului omenesc putea fi mângâiat privindu-l cum intra și ieșea pe porți, atunci cel bogat era binevoitor să-l lase să stea acolo. Dar, în mod egoist, el era indiferent față de nevoile fratelui său de suferință.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 261. Această afirmație i-ar putea implica și pe membrii bine văzuți. Este vorba despre ce nu a făcut „bogatul”. Ce ar putea face biserica ta pentru „lăzării” din localitate? Cum poți birui indiferența?

4. Enumeră pe o tablă, dacă este disponibilă, câteva dintre problemele sociale ale unora dintre „acești cei mai neînsemnați” de astăzi: de exemplu, persoane cu nevoi speciale și traficul de oameni (o problemă extrem de serioasă și de maximă importanță). Deși ar părea practic imposibil ca biserica ta să intervină în fiecare problemă, alegeți una dintre ele și începeți cu un plan pentru primul pas.